

Toivotaan Toivotaan

-hilpeä C-kasettimusikaali

KUOPION UUSI KESÄTEATTERI

Käsikirjoitus:

Johanna Keinänen – Sami Kojonen – Kimmo Virtanen

Tahtiteatteri

© Tahtiteatteri Oy 2013

Versio 3.2

Toivotaan Toivotaan

Henkilöt

Roolit:

Hotelliyrittäjä Toivonen
Rita

Jape
Purkumies Rauno
Purkumiehen apuri Nikke
Myyntiedustaja Huikkanen

Avustajaroolit:

Japen kaveri 1: Jupe
Urkki
Urinkin adjutantti1
Urinkin adjutantti 2
Pankinjohtaja 1: Ala-Tuuhonen
Pankinjohtaja 2: Pílen
Kunnanjohtaja Pärssinen
Kokki
Palkanlaskija
Kiinteistöhoitaja
DJ Nite
Aurinkotyttö Birgitta
Aurinkotyttö Irma
Aurinkotyttö Sissi
Ritan mummo, liikunnanopettaja
Poliisi Neilikka
Kyläläisiä

1. Kohtaus / 70-luvun huumaa ja kasettien kätkeminen

Biisi: Ei itketä lauantaina

Aurinkoinen iltapäivä on,
paiste lämmittää,
kaduilla on kansaa hymy huulillaan.
Yksin katson ikkunastani,
muiden hyörinää,
toiset eivät vienee mua mukanaan.

Ei itketä lauantaina,
ei viitsitä murjottaa,
ei lauantai hukkaan kulua saa.

Autoissa on aina kaksi kun niitä katselen,
kuule en kuinka riehakkaina äänet soi.
Mitä siitä vaikken kyytiin pyytää voi.

Ei itketä lauantaina,
ei viitsitä murjottaa,
ei lauantai hukkaan kulua saa.

Hei, tulen Sinua noutamaan.
Ole valmis nyt juhlitaan,
tapa toinen on vaan.

Ei itketä lauantaina,
ei viitsitä murjottaa,
ei lauantai hukkaan kulua saa.

Ei itketä lauantaina,
ei viitsitä murjottaa,
ei lauantai hukkaan kulua saa.

2. Kohtaus. Purkamisen alku.

*Purkumiehet tulevat näyttämölle
Rauno ohjeistaa yleisöä
Ja Nikke vetää suojateippiä
katsomon eteen.*

Rauno:

Tämän teipin sisäpuolelle ei ole asiaa ja
eturivissä vois laittaa kypärät päähän.
Oleskelu työmaalla omalla vastuulla. Tämä

rakennus on määrätty purettavaksi tällä päivämäärällä eli 4.7.2013. On meinaan niin homeessa, että kun sopivasti tuulee niin Vieremälläkin aivastellaan.

Nikke:

Mihin mä laitan tän kii? (suojateipin toisen pään.)

Rauno pyörittelee päätään ihmetellessään työharjoittelijansa uusavuttomuutta.

Rauno:

(Yleisölle) Työharjoittelija. (Nikelle) No jos et mitään muuta keksi niin pidä sitä vaikka hampaillas.

Nikke:

Okei.

Nikke työntää teipin suuhunsa ja jää seisomaan tolpaksi.

Rauno:

Jaahas, haes Nikke katepillari, niin tuupataan tää Kekkoslovakian aikanen betonimöhkäle kumoon.

Nikke:

Tuuk sä sit tähän siks aikaa?

Rauno huomaa, että Nikke on ottanut kirjaimellisesti hänen ohjeensa.

Rauno:

Tätä se nuorisotakuu tettä. Mä käyn tarkistamassa sisätilat ja haen sitten pillarin, niin pidä sä vaan sitä lippua korkeella.

Rauno menee sisälle rakennukseen.

Nikke:

Rauno hei. Mitäs sit kun on ruokatunti?.. Entäs kun työaika loppuu?.. Kukas tähän sit tulee?.. Vai oonks mä tässä ympäri

vuorokauden?.. Saanks mä tästä ylityökorvaukset? Mitäs sit kun mua alkaa väsyttään?.. Ihan hirven vaikee muuten puhua..

Rauno:

Mitäs kuule jos sitosit sen nauhan vaikka lähimpään puuhun.

Nikke:

Okei.

Nikke sitoo suojateipin puuhun. Rauno tulee mankan kanssa ulos.

Rauno:

Katohan poika mitä löyty.

Nikke:

Mikä toi on?

Rauno:

..Mankka.

Nikke:

Mikä?

Rauno:

Magnetofoni, kasettisoitin.

Nikke:

Okei.. Mitä sillä tekee?

Rauno:

Paistetaan kananmunia.

Nikke:

Okei.

Rauno:

Voi hyvänen aika. Tällä voi Soittaa musiikkia, minäs vuonna sä olitkaan syntyny?

Nikke:
Öö..95 tai jotain...

Rauno:
Täällähän on kasettis sisällä.

Nikke:
Pääsek sil nettii?

Rauno:
..Mitäs luulisit?

Nikke:
Öö. Pääsee.

Rauno:
No ilman muuta tällä selvästi 70-luvulla valmistetulla kasettisoittimella pääsee nettiin.

Nikke:
Okei.

Rauno:
Kuunnellaas mitä täältä löytyy.

Rauno painaa playta.

3.Kohtaus. / Ongelmia 70-luvun hotellibisneksessä

*Hotellinjohtaja Toivonen
Alkaa laulaa, purkumiehet kuuntelevat
sitä mankasta.*

Biisi: Kun paljon antaa (Toivonen)

On hetki äänetön kuin tunne sisäinen,
askel lattiaa vain kiertää harhaten,
tyhjät seinät valvoo suuntaa vaieten,
on tullut ajatusten aika levähtää.
Yksi syttyy, toinen sammuu häviää,
leikki elämän se silti aina jää.

Leikki varjojen, leikit rakkauden,
yhtä kaikki taivas ja maa.

Ero päivien, erot viikkojen,
koskettaa ei kaipuuta saa.
Epäillen, katso en, yö kun aikaansa luo,
luottaen otan sen, minkä tie mulle suo.

Toivonen:

(Nauhalta) Hei. Tänään on 1.6.1972 Minä olen Hotellinjohtaja Toivonen. Minulle tuo kirjoittaminen on aina ollut hankalaa ja tuntuu siltä, kuten laulussa sanotaan, että paljon sanomatta jää, joten siksi alankin pitämään tällaista nykyaikaista äänipäiväkirjaa c-kasetille.

Rauno:

Oho, tämähän menee mielenkiintoseks.

Toivonen:

Iskelmäsanoituksissa on elämän totuus, ja tämän hotellin tilannetta kuvaa hyvin laulut: on viulu vaiennut ja Kuin uneen aika vaipuu. Ihmiset käyttävät aikansa mieluummin keihäsmatkoihin, kun tällaiseen hotelliin.

Nikke:

Mihin matkoihin.

Rauno:

Shhh.

Toivonen:

Henkilökunta ei sitä vielä tiedä mutta konkurssi kolkuttelee jo ovella. Pankinjohtajan venymiskyky tulee kohta päätepisteeseen. Minä olen kuitenkin päättänyt vuonna 52, kun viimeinen sotakorvausjuna täältä lähti, että Jos se on minusta kiinni, niin musiikki soi ja ihmiset tanssii.

Laulu jatkuu.

Kun paljon antaa muuta tarvitse ei lain,
jotain itsestään jos luovuttaa voi vain, ehkä
osan ehkä kaikki, ajoittain.

Kokki tulee.

Leikki varjojen, leikit rakkauden,
yhtä kaikki taivas ja maa.
Ero päivien, erot viikkojen,
koskettaa ei kaipuuta saa.
Epäillen, katso en, yö kun aikaansa luo,
luottaen otan sen, minkä tie mulle suo.

Kokki:

Saako hetken häiritä?

Toivonen:

Totta kai saa, jokainen ihminen on laulun
arvoinen, sanoo Veikko Lavikin.

Kokki:

Eivät myy tukusta enää laskulle.

Toivonen:

Mitä? Miksi ei?

Kokki:

Kuulemma laskut maksamatta.

Toivonen:

Se on joku erehdys, minä hoidan asian.

Kokki:

Tuota...puhuvat, että meillä menis huonosti,
että sitä vaan, kun tuota.. onko työpaikka
vaarassa, kun on tuota Arava-lainaakin vielä
ja..?

Toivonen:

Meillä menee hyvin.

Kokki:

Niinkö, mutta kun..

Toivonen:

Meillä menee hyvin, nostetaan lippu salkoon,
kuten eräässä laulussakin sanotaan.

Palkanlaskija tulee.

Kokki:

Aha, selvä se sitten.

Palkanlaskija:

Saiskohan ihan hetken häiritä johtajaa?

Toivonen:

Tottakai saa, jokainen ihminen on..

Palkanlaskija:

Juu juu laulun arvoinen.. Kahden kesken.

Toivonen:

Tässä hotellissa ei ole salaisuuksia, me olemme kuin yhtä suurta perhettä ja..

Palkanlaskija:

No selvä. Ei oo rahaa enää palkkoihin.

Kaikki hiljenevät.

Toivonen:

Tottakai meillä on rahaa palkkoihin.

Palkanlaskija:

No kun ei oo, itelleni en oo enää kuukausiin maksanu palkkaa.

Toivonen:

Johnnyn sanoin: Hyvin menee kuitenkin.

Rita paukkaa sisään.

Rita:

Ei tässä oo enää mitään järkeä mun istua tuolla respassa..

Toivonen:

Minun pitikin Rita puhua sinulle yhdestä asiasta: Voisitko ottaa sen kirjoittamasi lapun reseptionin seinältä pois.

Rita:

Minkä lapun?

Toivonen:

Sen, *"You have a point"- Helvi Sipilä presidentiksi!* Seuraaviin vaaleihin on vielä kosolti aikaa ja onhan se aika kaukaa haettu, että nainen olisi edes ehdokkaana.

Rita:

Naisten alistaja!

Kokki:

Rita pakottaa kirjoittamaan kirjallisen anteeksipyynnön kaikilta, jotka hänen mielestään esineellistää sitä.

Rita:

Naisen ei tarvitse sietää törkeyksiä.

Kokki:

Kuten: *Kaunis ilma tai onko teillä huonetta vapaana?*

Rita:

Ne on vaan verhottuja keinoja naisen alistamiseksi, *Kaunis... "ilma", Onko teillä "huonetta" "Vapaana"*. Todella törkeää!

Toivonen:

Rita rauhoituhan nyt..

Rita:

Niin olin tulossa vaan sanomaan, ettei muu mitään järkeä istua tuolla respassa, kun viikkoon ei oo tullu ketään muuta kun se naisten alistaja myyntiedustaja Huikkanen, joka ei lähde kulumallakaan. Pitäiskö siltä muuten pyytää välillä maksua, kun viimekskin siltä piti karhuta saatavia viikkotolkulla ja lopuksi se yritti maksaa mulle luonnossa. Sika!

Känninen Huikkanen saapuu hotelliin.

Biisi: Matkarakastaja (Huikkanen)

Illan suussa muuan mies näin saapuu hotelliin
Ottaa avaimensa ja syöksyy kerroksiin.
Kengät pyyhkii päiväpeittoon,
sylkee kylmään parsakeittoon
Kaupparatsu Huikkanen on tullut kaupunkiin
Tiukka katse huoneen peilin kautta solmioon,
paidan läpi aerosoli-suihke kainaloon
laskee vielä lavuaariin
menee hissiin, sitten baariin
naiset katsoo Huikkaseen kuin yököt
aurinkoon.

Matkarakastaja raju tulee silloin menee taju

Liiviedustaja merkonomi Huikkanen
baaritiskiin iskee oman huoneen avaimen
joka nainen tämän huomaa
väärään kurkkuun vetää juomaa
neiti Gunvor Perselius posket hehkuen.
Huikkanen on tehokkaampi pallosalamaa:
"Neiti Perselius kävisikö pieni cha-cha-cha?
Sopiiko näin, tässä näin vaan?"
"Juon vain tämän votka-limen.
Mistä tiesitte mun nimen?"
Huikkanen on hiljaa portsarille naurahtaa.

Matkarakastaja raju tulee silloin menee taju

Parkettien partaveitsi tekee pikatyön.
Gunvor poistuu huoneesta jo aikaan puoliyön.
Baarihan on vielä auki
Niin kuin särjen perään hauki
hyökkää matkarakastaja kiristäen vyön.
Ammattinsa mainetta on pakko puolustaa.
Vaikka henki menisi et kesken heittää saa.
Tartu uuteen, sitten uuteen.
Jaksa, jaksa aamukuuteen.
Punasilmin päivällä taas firman näytteet jaa.

Matkarakastaja raju tulee silloin menee taju

Huikkanen:

Haluan puhua johtajalle. Haluan tehdä valituksen, pöyristyttävästä käytöksestä henkilökunnan taholta asiakasta kohtaan: Huoneeni minibaari on täytetty AURINKO PALMALLA!

Toivonen:

Aurinko Palmalla!?

Rita:

Aurinko Palmalla. Pienet viinapullot on loppu, eikä oo kuulemma rahaa ostaa uusia, niin sanoin siivoojille, että täyttävät sen Palmalla, ajattelin että se tekis ihan hyvääkin Huikkaselle ottaa välillä ihan vaan Palmaa.

Toivonen:

(Huikkaselle) Asia korjataan välittömästi, pahoittelen asiaa, tämä on ollut inhimillinen erehdys, eikä tule toistumaan.

Huikkanen:

..Se on sillä tavalla, että jos ei palvelu parane, niin Kaupparatsu Huikkanen vaihtaa toiseen hotelliin!

Toivonen:

Mihin toiseen?

Pankinjohtaja Pílen:

Toivonen olis vähän asiaa..

Toivonen alkaa panikoida.

Toivonen:

Terve terve!, Mitäs pankinjohtaja? Lainaa vaan, kuten Maarit laulaa. Heheh.. Vai annatko toisten talletella suuret setelit?
Hehehe..

Pankinjohtaja on hiljaa katsoen Toivosta.

Toivonen:

Jospa henkilökunta poistuisi niin saadaan Pankinjohtajan kanssa rauhassa jutella.

Henkilökunta on lähdössä.

Pankinjohtaja Pílen:

Mielestäni olisi hyvä jos henkilökuntakin kuulee tämän. Joudun valitettavasti ilmoittamaan, että lainat irtisanotaan tällä päivämäärällä. Tämän korpilotellin tarina on ohi.

*Henkilökunta jää kuuntelemaan.
Kaikki järkyttyvät, jotkut vähän
Itkeekin.*

Toivonen:

Siis minkä ihmeen vuoksi? Meillähän menee hyvin.

Pankinjohtaja Pílen:

Kyllä teillä menee hyvin huonosti.

Huikkanen:

Sitä minä olen aina sanonu, että paska hotelli ja konkurssiin menee.

Toivonen:

Tämä hotelli ei mene konkurssiin. Tällä hotellilla menee hyvin,

Pankinjohtaja Pílen:

Toivonen, olen todella pahoillani, mutta..

Toivonen keksii hätävaleen.

Toivonen:

Näinkö meille aina täällä käy käy käy, kysyy Vicki Rosti ja minä kysyn, että jos tämä menee konkurssiin, niin mitä minä sanon Presidentille?

Täydellinen pitkä hiljaisuus.

Pankinjohtaja Pílen:

Presidentille?

Rita:

Nyt se raukka sekos.

Toivonen:

Suomen kahdeksas Herra tasavallan presidentti Urho Kaleva Kekkonen on tulossa tänne hotelliin.

Kaikki:

Kekkonen.

Pankinjohtaja Pílen:

Mitä se täällä tekee?

Toivonen:

Ihan mitä vaan!

Kaikki:

Kekkonen.

Pankinjohtaja Pílen:

Kauanko se täällä viipyy?

Toivonen:

Kuinka kauan vaan!

Kaikki:

Kekkonen.

Pankinjohtaja Pílen:

Koska se tulee?

Toivonen:

Ihan koska vaan!

Pankinjohtaja Pílen:

Täytyyhän meillä täällä kunnassa olla hotelli mihin me Herra presidentti majoitetaan. Tämä muuttaa asian täysin. Hotellin lainat saavat reilusti lisää maksuaikaa ja jos tarvitsette lisää lainaa, tiedätte kenen puoleen kääntyä.

*Toivonen helpottuu niin,
Että ei osaa puhua nyt kuin
pelkin Iskelmäsitein.*

Toivonen:

Takataka. Fredererik.

Pankinjohtaja Pílen:

Toivonen, minä olen pahoillani, enhän minä voinut tietää... tunneteko te muuten herra presidentin ihan henkilökohtaisesti?

Toivonen:

Poing, poing, poing.

Pankinjohtaja Pílen:

(kuiskaa lähtiessään Toivoselle) Voisitteko te esitellä minut sitten Herra presidentille?

Toivonen:

Jestas sentään.

Huikkanen:

Sanokaa mun sanoneeni, että mitään Kekkosta ei koskaan tu!

Toivonen tajuaa valheensa mahdolliset seuraamukset.

Toivonen:

Tästä ei sitten saa puhua kenellekään, nämä ovat valtiosalaisuuksia.

Kaikki:

Ei missään tapauksessa.

4.Kohtaus / Juoru

BIISI: METSÄMÖKIN TONTTU

Hotellin henkilökunta menee Juoruamaan asian koko kylälle.

En tiedä näenkö mä unta,
vai kahminko mä lunta,
on mahtava meininki meneillään.

Kato kuule kivat sulle,
pane mulle beibi satku,
jos et ole täysin natku,
totta tosiaan,
olin päissäni kuin käki,
senhän tonttukin jo näki,

tuolta metsämökin ikkunasta kurkistaa.

Pyörin kassapäiden karkeloissa,
viihtyä en voi mä noissa,
lastenjuhlissa totta tosiaan.

Mun mummuni muni mammani,
mun mammani muni mun.
Mun mummuni muni mammani,
mun mammani muni mun.
Mun mummuni muni mammani,
mun mammani muni mun.

Kävin Tiibetissä tässä,
vähän mietiskelemässä,
tahdon löytää mä tien uuteen elämään.
Tuli puserooni suru,
fyrvat huijas yksi guru,
se lähti niillä Hampuriin rälläämään.
Kun heitin leipää helttään,
jouduin ruotsalaisten telttään,
nyt kaikki taas piirissä pyöritään.

Mun mummuni muni mammani,
mun mammani muni mun.
Mun mummuni muni mammani,
mun mammani muni mun.
Mun mummuni muni mammani,
mun mammani muni mun.

Kohtaus 5. / Käännä se kasetti

Rauno:
Tämä voitti Syksyn Sävelen.

Nikke:
Okei ..siis minkä?

Rauno:
Syksyn sävelen, laulukilpailu.

Nikke:
Okei ..siis niinku Idols?

Rauno:
Tavallaan, korteilla äänestettiin ja minäkin..

Nikke:
Millä?

Rauno:
Mitä millä?

Nikke:
Okei.

Nikke:
Millä äänestettiin?

Rauno:
Korteilla, postikorteilla.

Nikke:
Okei ..Mitä ne o?

Rauno:
Sellanen suorakaiteen muotoinen pahvista tehty läpyskä, johon liimataan postimerkki..

Nikke:
Mikä?

Rauno:
Antaa olla. Minä kuitenkin kerran voitin kahvinkeitin. Vieläkin keittelen samalla keittimellä aamukahvit. Käännäppä se kasetti.

Nikke:
Okei. Viimeks en oo kääntänykkään kun naapurikadun Teboilin.

Nikke pyörittelee mankkaa.

Nikke:
Tää on kyllä huomattavsti vaikeempaa..

Rauno tulee mutisten paikalle ja kääntää kasetin.

Nikke:

Okei.

Kohtaus 6. Hyvävelikerho saunalla.

Toivonen puhuu mankkaan.

Toivonen:

Nyt tämän tietää sitten koko kylä ja mistään muusta ei puhuta kun että Kekkonen tulee.

Taidan olla niin sanotusti kusessa.

Oli pakko valehdella, olis mennyt ihmisiltä työpaikat, Kokillakin pienet lapset ja aravalaina. Ja Minä olen kuitenkin päättänyt silloin 52, että mikäli se on minusta kiinni, niin musiikki soi ja ihmiset tanssii... Toisaalta... tässä minulla olisi nyt elämäni tilaisuus laittaa musiikki todella soimaan ja ihmiset todella tanssimaan! Toivonen sinä olet nero!

*Siirrytään leikaten saunalle,
Jossa Toivonen on juottanut
Pankinjohtajat ja kunnanjohtajan.*

Toivonen:

Hyvät veljet! Kuka kohta kävelee
Räimänperän katuja?

Pankinjohtajat ja kunnan johtaja:
Kekkonen!

Toivonen:

Hyvät veljet! Kuka kohta kalastaa
Räimänperäjärnessä?

Pankinjohtajat ja kunnan johtaja:
Kekkonen!

Toivonen:

Hyvät veljet! Kuka kohta hiihtää
Räimänperäjärven jäällä?

Pankinjohtajat ja kunnan johtaja:
Kekkonen!

Toivonen:
Hyvät veljet! Kuka..

Pankinjohtajat ja kunnan johtaja:
Kekkonen!

Toivonen:
Ja tähän tarvitsemme rahoitusta pankeilta ja kunnalta, koska tänne tulee..

Pankinjohtajat ja kunnan johtaja:
Kekkonen, Kekkonen, Kekkonen, kekkonen..

Toivonen:
Musiikki soi ja ihmiset tanssii!
Daadirlandirlandaa!

Pankinjohtajat ja kunnajohtaja:
Daadirlandirlandaa!

Toivonen:
Daadirlandirlandaa!

Pankinjohtajat ja kunnajohtaja:
Daadirlandirlandaa!

Biisi: Dirlandaa (Toivonen)

On sulla muodot Venuksen
Daa dirlan dirlan daa
Ja lantees liikkuu keinuen
Daa dirlan dirlan daa
Et ole marmoria, et
Daa dirlan dirlan daa
Ja siksi voitat veistokset!
Daa dirlan dirlan daa

Ei satamassa Rhodoksen
Daa dirlan dirlan daa
Näy vertaa noiden lanteiden
Daa dirlan dirlan daa
Kun kuljet, kääntyy miesten pää

Daa dirlan dirlan daa
Ja Ouzo alkaa yskittää!
Daa dirlan dirlan daa

Sua eilen lähdin seuraamaan
Daa dirlan dirlan daa
En tiedä minne jouduinkaan
Daa dirlan dirlan daa
Vain kaaduin paikkaan pehmeään
Daa dirlan dirlan daa
Ja päätin: yöksi tähän jään!
Daa dirlan dirlan daa

Sain kuulla laineen laulavan
Daa dirlan dirlan daa
Ja tunsin suikon hurjimman
Daa dirlan dirlan daa
Näin alla kuuman auringon
Daa dirlan dirlan daa
se aivan luonnollista on!
Daa dirlan dirlan daa

Mä lauloin silloin dirlandaa
Daa dirlan dirlan daa
Mä lauloin dirlan darlan daa
Daa dirlan dirlan daa
Dirlan dirlan darlan dii
Daa dirlan dirlan daa
Lirdan lardan lirdan lii
Daa dirlan dirlan daa
Mä lauloin dirlan dirlan daa
Daa dirlan dirlan daa
Dii dirlan darlan dirlan dii
Daa dirlan dirlan daa
Lardan lirdan lardan laa
Daa dirlan dirlan daa
Dirlan darlan dirlan dii
Daa dirlan dirlan daa

Kun luonto meille lemmen loi
Daa dirlan dirlan daa
Vain hullu vastaan kapinoi
Daa dirlan dirlan daa
Mies luonnostansa lankeaa

Daa dirlan dirlan daa
Kun Afrodite vallan saa!
Daa dirlan dirlan daa
Ja kun on tullut vuoro mun
Daa dirlan dirlan daa
Mä suostun siihen, mukaudun
Daa dirlan dirlan daa
Ja huomenna on kuka ties
Daa dirlan dirlan daa
Mun paikallani toinen mies!
Daa dirlan dirlan daa

Dirlan darlan dirlan dii
Daa dirlan dirlan daa

Kohtaus 7. Aurinkotyttökilpailujen osallistujacasting.

*Jape ja Jupe kävelevät
näyttämön läpi. Jape
värkkää jotain.*

Jupe:

Kuulikko, että tänne järjestetään
aurinkotyttökilpailut. Uimapukukierros ja
kaikki. Voittaja pääsee antamaan Kekkoselle
kukkapuskan. Meetkö kattoon?

Jape:

Jos mä saan siihen mennessä juotettua tän
komponentin a tähän komponenttiin b.

Jupe:

Mä meen ainakin kattoon hyvännäkösii naisia
uimapuvuissa, kato sä vaan niitä
komponenttejas.

*Menevät. Rita juoksee karkuun ja
Toivonen perässä.*

Toivonen:

Rita, Sinä osallistut tähän
Aurinkotyttökilpailuun!

Rita:

Minä en siihen naisia alistavaan instituutioon osallistu, vaikka potkut antaisit.

Toivonen:

Hotellin vuoksi, meillä ei ole vielä yhtään ilmoittautunutta.

Rita:

En!

Toivonen:

Jos voitat, pääset ojentamaan kukkapuskan Kekkoselle.

Rita:

Niin, vähissä vaatteissa, pidä aurinkoyttökisas ihan yksinäs.

Toivonen:

Rita minä rukoilen.

Rita:

Hetkinen.. siis voittaja saa ojentaa Kekkoselle kukkapuskan.

Toivonen:

Kyllä.

Rita:

Minä osallistun jos järjestät minut voittajaksi.

Toivonen:

Eihän minä semmoista pysty järjestämään.

Rita:

Sitten en osallistu.

Toivonen:

No hyvä on, minä järjestän sinut voittajaksi.

Rita:

Ja sama palkka miehille ja naisille hotellilla.

Toivonen:

Ei tulee kuulonkaan!

Rita:

En osallistu.

Toivonen:

Tulee kuuloon.

Rita:

Sovittu, kättä päälle ja kun minä ojennan sen kukkapuskan, niin sanon pari valittua sanaa Kekkoselle naisten asemasta tässä yhteiskunnassa.

Toivonen:

No ei kun sen kukkapuskan vaan ojennat.

Rita:

Sovittu mikä sovittu, et voi enää perääntyä.

Rita lähtee ja Toivonen jää yksin.

Toivonen:

Ai niin, eihän se Kekkonen oikeasti tuu. Mistäköhän sitä sais lisää osallistujia?

Huikkanen kävelee kännissä vastaan.

Huikkanen:

Mitäs se Toivonen täällä huokailee?

Toivonen:

Pitäis löytää jostain osallistujia aurinkotyttökilpailuihin, ei oo vasta kun yks.

Huikkanen:

Jätä se Huikkasen huoleks, pistetään myllyt pyörimään ja pyllyt hyörimään? Edustamani Lollox-liivit voivat sponsoroida tilaisuutta.

Huikkanen etsii heti neitokaisia käsiinsä.

Huikkanen:

Mikäs kauneuden nimi on? Birgitta. Hyvä. Miten on Birgittaiseni, haluatko jäädä tänne korpikylään naksuttelemaan lieden ja laskiämpärin välimaastoon?

Birgitta:

En.

Huikkanen:

Aivan oikein. Nyt Birgittaiseni Sinulla olis mahdollisuus mallin uralle. Salamavalon välkettä: Toholampi-Tampere-Helsinki-Lontoo-New York. Miltä kuulostaa, haluatko osallistua?

Birgitta:

Jooh!

Huikkanen huikkaa Toivoselle.

Huikkanen:

Toivonen! Siinä numero kaksi.

Kaksi tyttöä saapuu.

Huikkanen:

Tytöt! Nyt Teillä on elämänne tilaisuus. Älkää polkeko onnennne ohi. Ja kukas se täällä ruusuna kukkii? Hanna, Sanna vai liekö ihan itse Tuija?

Irma:

Nuija!

Sissi:

Hirvee urpo.

Huikkanen alkaa tyttöjen ylipuhumisoperaation.

Huikkanen:

Kalevi Huikkanen, myyntiedustaja Lollox-Liivit Oy, hauska tutustua. Nyt on meillä löytyny täällä tämmöiset timantit, vaikkei kaivosalueella ollakaan. On pintaa, kaartaa, muotoa ja muhinaa – ai jai! Saataisko me tämä Inkeri ja Inkerin ihana ystävätär tästä nyt Aurinkotyttökisoihin mukaan?

Irma:
Nuija!!!

Sissi:
Painajainen!

Huikkanen:
Edelleen Kalevi Huikkanen, myyntiedustaja,
Lollox-Liivit Oy. Puolen vuoden liivit?

Tytöt kiinnostuvat kisoista.

Laitetaan puolen vuoden paketti Lolloxin
Superliivisarjaa: laadukkaat kaaritet,
jämäkät olkaimet, romanttinen kuosi ja
panterit tuijottaa eteen niin että ukot ujeltaa.
Aurinkotyttökisoihin?

Tytöt nyökkäävät lähtevänsä.

Huikkanen:
Toivonen. Numerot kolme ja neljä!
Tällä tavalla sitä saadaan pöhinää kuin
huonosti hoidettuun paskahuussiin.

Toivonen:
Arja Saijonmaan sanoin: Kuinka voin kyllin
kiittää?

Huikkanen:
Ilmasella viinalla siitä selviää.

Kohtaus 8. Aurinkotyttökilpailut.

*Ihmisiä alkaa kerääntyä
aurinkotyttökilpailuihin.
Japella kamera.*

Jupe:
Jätit sitten niitten härvelien rakentamisen ja
tulit kattoon tyttöjä uimapuvuissa.

Jape:
Joo mä sain juotettua sen komponentin a
komponenttiin b, vähän oli vaikeuksia
juottosiltojen flukseissa, mutta nyt tää on
valmis.

Jape:
Mikä se on?

Jape:
Tää on 2d kaitafilmikamera, made in Jape.

Jupe:
Mikä. 2d...?

Jape:
Kaks ulottuvuutta: Kuva ja haju, vielä kun sais tähän äänen..

Jupe:
Sä oot ihan sekasin. Sä et mitään naista saa. Sun täytyy rakentaa niistä sun rakennussarjoistas itelles nainen. Laitat vaan, mitä ne nyt on, komponentit, ransistorit ja putket paikalleen, niin se hehkuu lämpöä siinä sitten...

*Toivonen aloittaa aurinkotyt-
Tökilpailun Armi laululla.*

Toivonen:
Neitosista ken on kaunein, ken on heistä herttais in jne..

*Tytöt tekevät kömpelöhköä
Kierrosta ja Toivonen juontaa
ja ohjeistaa tyttöjä*

Toivonen:
Numerolla yksi kilpailee Birgitta. Birgitta harrastaa ruuanlaittoa ja lempiruuakseen hän ilmoittaa riistaruuat, joista tunnetusti myös presidenttimme pitää. Numerolla kaksi kilpailee Irma. Irma kertoo harrastavansa hiihtoa, kalastusta ja palmuissa kiipeilyä, kuten presidentti kekkonenkin. Numerolla kolme kilpailee Sissi. Sissi kertoo ihannemiehensä olevan silmälasipäinen kaljupää. Nuemrolla neljä kilpailee ennakkosuosikki Rita...

*Muut menevät stilliin
tai hidastukseen etc.*

Jape:

Ihan kumma tunne, niinkun olis nähny maailman hienoimman teknisen vempaimen. En oo enne tajunnutkaan, että naiset voi olla yhtä kiehtovia kuin vaikka virtapiirit, varsinkin tuo numero neljä, se on ihana kun kolmeliitoksinen puolijohdekomponentti.

Biisi: Hyvännäköinen

On totta luomistyö,
tietää sen sain.
Kun äsken luoduista
kauneimman näin.
Mä hämmästyin niin
ja katselin vain.
Ja aivan kuin patsas
siihen mä jäin.

Kun luotiin tyttö
tuo pinnalle maan,
niin seiso i enkeli
mallina kai.
Kuin kultaahan on
hänen hiuksensa vaan
ja silmiin hän värin
taivaalta sai.

Sua katselee niin pitkään
muutkin miehet sen
kyllä huomaa.
Mut tilanteen eduksein
mä pystyn nyt kai muuttamaan.
Mä yritän nyt kaikkeni
ja tytöksein sun aikanaan saan.
Niin käyhän totta se lienee,
aikaa se vienee.
Mutta voin oottaa,
olethan niin tosi hyvännäköinen.

Et hetken rauhaa
nyt multa sä saa.
Kuin varjo seurata
tahdon sua vain.

Ei liene tää nyt
niin rohkaisevaa.
Mut katsot mua
sen jo aikaan mä sain.

Muut miehet tahdon
karkoittaa pois.
Mä tahdon saada sut
itsellein vaan.
Oi jospa näin
jo huomenna ois
ja saisin sun viimein
kiinnostumaan.

Sua katselee niin pitkään
muutkin miehet sen
kyllä huomaan.
Mut tilanteen eduksein
mä pystyn nyt kai muuttamaan.
Mä yritän nyt kaikkeni
ja työksein sun aikanaan saan.
Niin käyhän totta se lienee,
aikaa se vienee.
Mutta voin oottaa,
olethan niin tosi hyvännäköinen.
Katselee pitkään...
Katselee pitkään...

Pankinjohtaja Ala-Tuuhonen:

Rrrita Rrrajaharrju. Onnittelut! Miltä nyt
tuntuu?

Rita:

Kammottavalta, mutta teen tämän
naisasialiikkeen puolesta. Tulen sanomaan
Kekkoselle ojentaessani kukkapuskaa, että
säätäisi lain jossa naisten alistamisesta
seuraa elinkautinen vankeustuomio ja
kehotan häntä luovuttamaan
presidentinoikeutensa Helvi Sipilälle.

Toivonen:

No niin ja näin on saatu Rämänperälle ensimmäinen oma aurinkotyttö, joka saa ojentaa kukkapuskan Kekkoselle, nyt jatkuvat juhlat hotellin ravintolassa!

Jape:

Minä isken tuon Ritan.

Jupe:

Sinä et saa edes tuota Ritaa, miten tuommonen oikein voitti..

Jape:

Pakko saada, mikään ei oo koskaan saanu mua tuntemaan näin, ei ees meidän uus Saloran väri tv.

Jupe:

Jape hei, sä et saa kun juottokolvista palohaavoja sormiis.

Jape:

Lyödään vetoa - kunnan stereoista!

Jupe:

Stereoista!?

Jape:

Kunnan stereoista. Saloran hifistereot. Kuustonniset. Jos Rita ei styylaa mun kanssa Kekkoson presidenttikaudella. Ja sinä todistat. (Huikkaselle)

Kohtaus: 9 Menyttä ja nykyaikaa.

Huikkanen muuttuu Raunoksi näyttämöllä. Alkaa laulaa.

Punaiset posket syksy yö,
siniset silmät kaiken lyö,
huulillasi hehkuu kesän muistot.
Punaiset posket syksy yö,

*Rita tulee (70-luvulla) ja
heittää kruunun
Uima-altaaseen.*

*Nikke tulee ja ihmettelee
Tunteilevaa Raunoa.*

Nikke näkee kruunun.

*Jape tulee ja näkee Ritan.
Alkaa laulaa. Mukana
kantopuhelin.*

siniset silmät kaiken lyö,
kappale kauneinta Suomea.

Rita:

Sinne vaan sorrettujen naisten symboli.

Nikke:

Mikä sulle tuli?

Rauno:

Tuli vaan vanhat ja ihanat tyttöystävät
mieleen..

Nikke:

Vanhoja ne kyllä ainakin nykyään on..

Rauno:

..Ja Lada 1200 L, Idän ihme, lähti käyntiin kun
palmun alta.

Nikke:

Mikä tää on.

Rauno:

Aurinkotyttökisojen kruunu.

Punaiset posket syksy-yö
koleat laineet rantaan lyö.
Ympärillä metsälinnun äänet.
Punaiset posket syksy yö,
siniset silmät kaiken lyö.
Kappale kauneinta suomea.

Saanhan vielä mä suukkosen,
unhoita sua koskaan en
Mulle annoit sä lemmen
ja kesän kuumen huuman

Vienyt syksy on kukkasen,
mennyt aika on lämpöinen.
Huominen kukkaset uudet
jälleen tuonee.

Jape:
Onnea.

Rita:
Älä esineellistä.

Jape lähtee.
*Japella 11 kg rautapullo
selässä ja hirveesti antenneja.*

Rita:
Mikä härveli sulla on selässä?

Jape:
Kantopuhelin! Made in Jape!

Rita:
Eihän semmosta voi olla ja miten se muka
toimii?

Jape:
Kyllä voi ja nestekaasulla.

Rita:
En usko.

Jape:
Meneppäs soittaa tuosta hotellin seinästä
mulle.

Rita:
Miks?

Jape:
Mee ny.

*Rita menee, viereiseen
puhelimeen. Samaan aikaan
ollaan simultaanisesti
nykypäivässä.*

Nikke:

Täällä on joku kellastunu todistus.

Rauno:

Mitä siinä lukee?

Rita:

Mihin numeroon?

Jape:

040 1234567890.

Nikke lukee todistuksen

Nikke:

”teille hotelli yrittäjä Toivonen, on myönnetty Rämänperän kunnan yrittäjäpalkinto ansiostanne paikkakunnan vetovoimaisuuden edistämiseksi.”

Rauno:

Että sillälailla.

*Rita soittaa ja Japen
nestekaasukantopuhelimesta
alkaa kuulua Nokia
tune.*

Jape:

Jape. (Rita ei sano mitään) Haloo..

Rita:

Haloo..

Jape:

Tää toimii! (Virallisesti) Täällä puhuu Jape ja kysyisin teiltä Rita, lähtisittekö kanssani juomaan Aurinko Palmat hotellille tämän puhelun jälkeen.

Rita:

En ehdi, kun Rämänperän sanomat tekee kansikuvajutun saatana.

Jape:

Nyt loppuu kaasu.. Täs on vähän kehittelemistä vielä, ei ihan vielä tuu tuotantoon. Mutta mites.. Rita..

Rita on lähtenyt

Jape:

Nyt kun olis Ritallakin nestekaasukantopuhelin niin voisin soittaa. Helppoa tulevaisuuden ihmisten kommunikointi. Pitäsköhän tähän kehitellä vielä kannettava telex..

Rauno ja Jape laulaa yhdessä

Punaiset posket syksy-yö
koleat laineet rantaan lyö.
Ympärillä metsälinnun äänet.
Punaiset posket syksy yö,
siniset silmät kaiken lyö.
Kappale kauneinta suomea.

Saanhan vielä mä suukkosen,
unhoita sua koskaan en
Mulle annoit sä lemmen
ja kesän kuumen huuman

Vienyt syksy on kukkasen,
mennyt aika on lämpöinen.
Huominen kukkaset uudet
jälleen tuonee.

Punaiset posket syksy-yö
siniset silmät kaiken lyö
kappale kauneinta Suomea

Kohtaus 10. / Kekkosharjoitukset

*Toivonen hoitaa asioita
uima-altaassa. Monta
lankapuhelinta. Puhelin soi.*

Toivonen:

Toivonen! Näin! Se on jossain, paikka
rauhallinen sano Merja Rantamäki, joo, mut ei
täällä... HAHHHAHAA! Niin! Aivan! Juu!

*Kokki tuo kekkospullaa
maistiaisiksi.*

Kokki:

Mites tämä urkkipitko...

Toivonen maistaa

Toivonen:

Pistä enemmän voita. (*puhelimeen*) Tulee!
Ihan minä hetkenä vaan! Saattaa viipyä
pitkäänkin!

Toinen puhelin soi

Toivonen:

Hetkinen! Toivonen! Juu! Kuuluu! Äänesi mä
kuulen sano Katri Helena! Tulee! Aivan pian!
Ilmoitan! Ihan varmasti! Että millä välineellä
tulee? Eivät kerro, turvallisuussyistä kato!

Kolmas puhelin soi

Toivonen:

Hetkinen! Toivonen!

*Henkilökunnan kumarrusnäyte.
Toivonen ohjaa heitä samalla
kun puhuu.*

Toivonen:

Aivan. Hyvä veli. Luottamuksella: ehkä jo ensi
viikolla. Presidentin kansliasta varmistavat.
Onhan se, jokainen päivä liikaa Marionilleki
mutta ei tässä nyt enää kauan mene.
Helikopterikenttä? Tehkää ihmeessä! Kaiken
varalta!

*Kiinteistöhoitaja tms tulee
elävän kalan kanssa.*

Toivonen:

Hyvä. Istuttakaa vaan.

Neljäs puhelin soi.

Toivonen:

Toivonen! Haloo! Joo! Juu! Toinen puhelu
tuossa! Juu! Langat kuumina! Kyllä! Tulee!
Kyllä! Ihan pian! Ei voi tietää! Kuulemiin!
Mitä? Patsas! Eila Hiltuselta? Kuulemiin! Joo!
Ei muuta kun Hiltunen hitsaamaan!
Kuulemiin! Niin kuin Kansakin käskee: luota
päivään nousevaan! Kuulemiin!

Alkaa sanella mankkaan

Toivonen:

Ne epäilee. Nyt pitää keksiä jotain. (*Tauko*)
Puhelimiin Henkilökunta! Asiakaskunta!
Kunta!

Toivonen:

Kekkonen lähestyy. Hän on täällä ihan hetken, pienen, hetken pienen elämässä päästä. Tasavallan presidentti. 70-vuotias mies, jolla on nelikymppisen kunto. Puitteet on kunnossa, mutta entäs me itse? Lihaskunto? Ponnistusvoima? Entäs välilevyt?

Liikunnanopettaja:

Kaikki syyt olla harrastamatta liikuntaa ovat tekosyitä! Hopsanssaa!

Biisi: Frikuna Skikuna (Toivonen ja ensemble)

Preiz zimi mama lookystre
jae aseluma aake tu klos tu me
laik ö fyrtsyri kät on tö sanana skve
friduna skikuna
fooraba loba hima hoplaa
friduna skikuna hoplaa
friduna skikuna jee

Sentama lovo simo velka tuu
tapuri taasee tu aki tuu
sanana skikuna volumi taa
sentama lovo simo skeeronaa
velma hoplaa
friduna skikuna hoplaa
friduna skikuna nou nou nou
friduna skikuna jee

Väliaika

Kohtaus 11. / Tapanintanssit
motellilla hyvässä vauhdissa.

DJ Nite vauhdittaa menoa.

DJ Nite:

Hyvät naiset ja herrat – tervetuloa
tapanintansseihin. Kaikki ylös penkeistä, nyt
jorataan DJ Niten tahtiin! Tässä Vicky Rosti:
Kun Chicago kuoli!

Toivonen:

Ja näin! On aika kiittää Tapanintanssien
vetonaulaa: kiitos DJ-nite! Kiitos tästä illasta
kaikille, on valomerkin aika!

*Huikkanen on ärrinmurrin-
kännissä.*

Huikkanen:

Eikö täältä muka enää saa viinaa?

Toivonen:

Lainsäädäntö on sellainen, tämän
pidemmälle ei ole lupia.

Huikkanen:

Tähän kääntyy laskuhumalaks ihan näillä
näppäimillä. Yks paukku on pakko
saada...tiukkaa viinaa...

*Huikkanen lähtee kohti baari-
tiskiä. Jape lähestyy Ritaa,
mukana lahja.*

Jape:

Miten Joulun meni?

Rita:

Ihan kauheita noi
Jouluperinteet, kaikki rosollit, laatikot,
joulurauhat sun muut. Naiset tekee
kaiken ja äijät vaan makaa ja lämmittää jotain
joulusaunaa jotain viis tuntii ja
saavat tekosyyn juoda kossuu. Ovat jo
ihan soosissa jouluateriailla.

Jape:

Naiset joutuu kyllä jouluna koville...

Rita:

Ootsä samaa mieltä?

Jape:

Oon.. joo.. ehdottomasti.

Rita:

Ajatteletsä tosiaan noin?

Jape:

(Antaa paketin) hyvää joulua.

Rita:

Kiitos...Eihän täällä oo sit mitään Bamix-
vatkainta tai muuta joka laittaa naisen
ahtaaseen muottiin?

Jape:

Avaa se.

Rita avaa pakettia.

*Huikkanen etsii hotellinjohtajan
käsiinsä.*

Huikkanen:

Ei ne myyny mulle!

Toivonen:

Tuli valomerkki.

Huikkanen:

Hyvä känni menee hetkellä millä hyvänsä
täysin hukkaan!!!

Toivonen:

Mikähän tässä nyt hukkaan menee?

Huikkanen:

Herra hotellinjohtajan myynti menee
hukkaan.

Rita:

Mikä tää on?

Toivonen:

Sinäkö olisit vielä ostanut niin monta annosta, että hotelli ihan sillä kukoistukseen puhkeaa? Ensinnäkin Huikkanen juo aina piikkiin, jota ei maksa ja toisekseen voi niin pahoin huoneessaan, että kokolattiamatto menee vaihtoon joka vierailun päätteeksi.

Jape:

Etäkumautin made in Jape.

Huikkanen:

Ei tänne mitään Kekkosta oo tulossa. Mä nään sen susta. Mä kerron sen kaikille, mä pistän sen telexillä kunnanjohtajalle ja pankeille, ihan siekailematta. Sinä oot neiti, lahjoitan kahden vuoden ilmaiset rintaliivit, pitää laittaa vissiin A-kupit. Ai helvetti, että täällä on kylmä.

*Toivonen lähtee taluttamaan
Huikkasta ulos ja vetää tätä
matkalla turpaan.*

Toivonen:

Minä sulle a-kupit näytän!

Rita:

Mitä tällä tehään?

Jape:

Se lopettaa miesten fyysisen ylivallan. Jos nyt joku korsto pimeällä tiellä aikoo esineellistää sua, niin painat vaan sitä punasta nappia ja korsto saa hirveen sähköiskun.

Rita:

Ai tästäkö?

*Tähtää vahingossa
Japeen ja Jape saa hirmu
tällin ja kaatuu maahan
sätkien.*

Rita haluaa Japea.

*Toivonen heittää Huikkasen
Maahan.*

*Rita on rientänyt auttamaan
nähtyään nujakan.*

Jape:
Hyvin toimii!

Rita:
Kiitos ja hyvää joulua.

Huikkanen:
Ja sitten vielä manuaalista palautetta
vakioasiakkaalle...

Rita:
Sattuiko pahasti?

Huikkanen:
Sattuiko pahasti.. Sinäkään et hamettas
nosta vaikka koko ajan latuutat ssstana!

Rita:
Latuutat?

Huikkanen:
Kyllä! Härnäät ja seisotat
sonnia haassa ssstana. Mitäs jos käytäs
vähän tuolla hangessa pyörähtämässä.

Rita:
Sika.

Huikkanen:
Vai sika, kukahan se sika on?. Tuo juipstikki
löi ihan Yya-sopimustyyppisesti vetoa milloin
riemurasias aukaset.

Rita:
Mitä Huikkanen horisee?

Huikkanen:

Palkintona on muuten Saloran stereolaitteisto.

Rita:

Onko tämä totta?

Huikkanen:

Jos tämä ei ole totta, raitistun aamupalaan asti.

*Jupe "näyttelee"
kuin ei huomaisi tilannetta ja
Rita huomaa sen.*

Rita:

Jape! Ja näinkö on?

Huikkanen:

Nimenomaan näin!

Rita:

Sinä olet hiljaa! (Huikkaselle)

*Käyttää kumautinta
Huikkaseen.*

Jape:

Se....

Rita:

Just joo! Kiitti!

*Rita käyttää etäkumautinta
Japeen, Jape kaatuu sätkien
maahan. Rita heittää
kumauttimen Japelle takaisin
ja poistuu itkien paikalta
potkurilla. Jape toinnuttuaan
käyttää etkumautinta
Huikkaseen, joka kaatuu
sätkien maahan.*

Huikkanen:

Tämä hotelli se varsinainen
hyvinvointikeskus on. Piipahampa kamarilla.

Biisi: Nuoruus on vaikeaa

Mitä silloin tapahtuukaan,
ensisuudelma kun ohi on?
Epätoivo, eikä muukaan, oli onni niin
vaatimaton.
Näin kun sanotaan, mä mieltä saan
Nuoruus on seikkailu suunnaton
Kokeile vain, hämmästy vain sä maailmaa
Nuoruus on nousussa auringon
Uinailevan, salatuimman se paljastaa

Missä onkaan henkes siteet,
missä voimasi todellinen?
Mistä saatkaan mielipiteet,
mistä tiedon ja kokemuksen?
Näin kun kysytään, mä miettimään jään.
Nuoruus on seikkailu suunnaton
Kokeile vain, hämmästy vain sä maailmaa
Nuoruus on nousussa auringon
Uinailevan, salatuimman se paljastaa
Nuoruus on sadussa Tuhkimon.
Peloista sen, toiveista sen se voimaa
saa. Nuoruus on vaikeaa.

Kohtaus 12: silmukka kiristyy

*Hotelliyrittäjä pusikossa mankan
ja mikrofonin kanssa.*

*Purkumiehet tulevat hiukan
myöhemmin, Rauno vetelee
tupakkia, juo kahvia ja kuuntelee,
Nikke kuuntelee herkeämättä
ja jännittyneenä.*

Toivonen:

(Kokeilee mikkiä) Tse tse. Kuluuko, kuuluko,
kuuluu, tse, tse, ja sitten recciä.. No niin
täällä taas Hotelliyrittäjä Toivonen, ja tukalat
on tunnelmat, päässä soi koko ajan Kirkan
kappale Hetki lyö.. Äänitän muuten täällä
ulkona välillä, koska viimeksi siivooja yllätti
minut liinavaatevarastosta äänitys hommista.
Sanoin että äänitän harjoituksen vuoksi omaa

lauluani Kekkosjuhlaa varten, koska esitän siellä maammelaulun.

Nikke:

Tuleekohan se Kekkonen?

Rauno:

Onkohan sulla Nikke ihan kaikki muumit laaksossa..

Toivonen:

Tässä kävi niinkin, että tuli kuppi täyteen tuon Huikkasen ainaista päänsä aukomista. Niin minä ajattelin, että Yes, sir alkaa polttaa ja vetäsin sitä turpaan. Poliisillehan se meni kertomaan korvausrahojen toivossa Ja Neilikka sitten soitti, että:

Nähdään Neilikka taustalla.

Neilikka:

Piipahappa kamarilla.

Toivonen:

Poliisiasemalla varmistelivat, että tulee se Kekkonen oikeasti, kun Huikkanen sitä oli vaahdonnut että ei se oikeasti tule ja minä sanoin, että tietenkin se tulee, Neilikka siihen hirmu helpottuneena, että:

Neilikka:

Sitähän minäkin.

Nikke:

Kuulitko Rauno, Kekkonen tulee!

Rauno:

Nikke hei..

Nikke:

Shhh.

Toivonen:

”Se oli niin suurta, kaunista se oli niin, mutta kaunista valhetta vainen” Perkele kun tekis

mieli tunnustaa koko homma. Mutta kun ei voi. Kun musiikki soi ja ihmiset tanssii. Kunta kukoistaa paremmin kun koskaan, tiet on uusittu, rakennuksia korjataan, uutta rakennetaan, ihmisillä on töitä, miehet on raitistunu paitsi Rantasen Pasi, joka on harjotellu votkan juontia nyt viis vuotta tavoitteenaan juoda Kekkonen pöydän alle. Itekin välillä unohdan että oon tän ite keksiny ja kun sitten muistan, niin olo on vähän sama kun kuulin isältä että joulupukkia ei oo olemassa.

Nikke:
(Huuli väpättäen) Eikö joulupukkia oo olemassa?

Rauno:
On se, on pukki olemassa.

Nikke:
No sitä minäkin.

Toivonen:
Totuus on kuitenkin hyvät kuulijani, että minä en tiedä tkauanko minä tätä jaksan, minä...

Kasetti tekee salaatin

Nikke:
Mitä tapahtu?

Rauno:
Se teki salaatin. Vetäs nauhan koneistoon.

Nikke:
Häh.

Rauno:
C-kasetit tekee tätä vähän väliä, täytyy laittaa se kuntoon, ei tätä tarinaa voi kesken jättää. Onko sulla Nikke kynää?

Nikke:

Okei, sä resetoit sen samalla tavalla kun laajakaistamodeemin, missä tässä on resetti, mä voin buutata?

Rauno:

Anna se kynä tänne.

Alkaa kerää nauhaa takaisin kynällä. Nikke katsoo ihmeissään. Rauno saa homman tehtyä.

Rauno:

Noin ja eikun tarina jatkuu.

Kohtaaus 13. Jape ja Jupe: joukko-oppia

*Jape tulee lukemaan joukko-oppia
Nikke vaihtaa Jupeksi.*

Jupe:

Mitä sä luet.

Jape:

Aksiomaattista joukko-oppia.

Potenssijoukkoaksiomi: Jokaisella joukolla on potenssijoukko eli sen kaikkien osajoukkojen joukko.

Jupe:

Mäpä kerron sulle jotain joukko-opista.

Tämän kylän jätkät muodostaa joukon, jonka alkioista Jape muodostaa osajoukon. Ihan itekseen. Tämä osajoukon ainut alkio on seksuaali- ja aivotoiminnaltaan alkion tasolla. Murhenäytelmän synkkyyttä korostaa tässä osajoukossa se, että Jape niminen alkio ei kuulu siihen osajoukkoon, johon itse kuulun, nimittäin siihen osajoukkoon, joka ihan pian omistaa tuliterät Saloran stereolaitteet. Jätkä! Vaalit tulee! Pressa vaihtuu! Ja ootas kun mä pikkasen tunnustelen tosta sun vierestä...

Tunnustelee ilmaa Japen ympärillä

Jupe:

Hetken jo tuntu että onko sillä kyljessä nainen, onko siinä Rita, mutta ei ollukaan, se oliko tyhjyyttä tossa että olisko se aika jo suunnata stereo-ostoksille! Jape! Hopi hopi!

Jape:

Säätivät poikkeuslain. Kekkonen jatkaa vielä neljä vuotta.

Jupe:

Ei jumalialauta!

Kohtaus 14 / Suuri protokollaharjoitus

Toivonen:

Viime yönä näin unta. Olin Kekkonen kaljulla luisteleva kärpänen. Johannes Virolainen mätki minua neuvostovalmisteisella lätkällä ja Anita Hallama suihkutti Raidia päälleni. Kekkonen maakuntavierailulla ja tietysti naapuriläänissä. Usko kunnassamme horjuu. Nyt ei itkeä saa Argentiina. Pidä ne liikkeessä, eivät ehdi epäillä. Masinoitava suuri henkeä nostattava protokollaharjoitus.

Biisi: Toivotaan, toivotaan

En aina oikein jaksa ymmärtää
en aina oikein jaksa ymmärtää
kun rakkautta saa, ei silti löydä haluavaa
ei meillä riitä aikaa rakastaa

Toivotaan toivotaan toivotaan
että joskus luomme toisenlaisen maan
että antaisimme kaiken auttaisimme ystävää
ehkä kaukana se on mut toivo jää

En oikein usko rauhan kestävän
En oikein usko rauhan kestävän
Kun liekeissä taas on tää synnyinseutu
onneton vain toivo löytää silloin asunnon

Toivotaan, toivotaan, toivotaan
että joskus luomme toisenlaisen maan
että antaisimme kaiken, auttaisimme ystävää
ehkä kaukana se on mut toivo jää

Jape:
Oot kaunis.

Rita:
Jaa.

Jape:
Kansallispuvussa. Ja kaikissa puvuissa. Oot
kaunis. Mut erityisesti kansallispuvussa.

Rita:
Vaan ja jälleen yks keino alistaa naista. Kato
nyt, kokonaisuus huutaa kattokaa! Tässä on
objekti! Sitä paitsi mä en puhu sulle. Enää
ikinä.

Jape:
Sä oot sävelet mun kaiuttimessa. Kasetti mun
pesässä. Ilman sua oon mono. Älä mee! Rita!
Nyt! Itikki ihmettelin että miten minä jaksan
vongata vuosi toisensa jälkeen kun aina
annoit pakit...

Rita:
Onko ihana äänentoisto Salorassa?

Jape:
Nyt kuuntelet! ja sitten tajusin että ei se oo ne
stereot sussa vaan sä...mitä sä teet?

Rita:
Riisun rintsikat.

Jape:
Älä!

Rita:
Onks sulla tulta?

Jape:
Mitä sä teet?

Rita:
UKK! Haluan sanoa sinulle tämän!

Jape:
Eihän se oo täällä vielä! Nää on protokolla-
harjotukset!

Rita:
Yks hailee kuule. Nyt on jo hakaset auki. En
pysty enää pidättään. UKK! Terveisiä
tulevaisuudesta! Lastenkutsuilla tavataan! Ja
jälki, sen lupaan, ei tule olemaan kaunista!
Saakelin saakeli, ei nää syty!

Jape:
Oota mä autan, jos tätä liekkiä säätäis.

Rita:
Mitä asbestia nääki on? Huijari-Huikkasen
paskariistokapitalismivalmiste.

Jape:
Vois tulla paremmin liekit jos ois
luonnonkuitua.

Rita:
Ihan paska maailma. Miten lyödään turpaan?
Mä haluan lyödä turpaan.

Jape:
Rita!! Väkivalta ei oo ratkasu. Pitää kattoo
tulevaan. Ihan pian on mahdollista vaikuttaa
miljooniin ihmisiin tietoverkossa
väkivallattomasti, lähes täysin ilman
puoluetukia. Maailmanlaajusesti. Jos vaan on
tietokone.

Rita:
Mikä?

Jape:
Tietokone. Käytännössä varmaan
mikrotietokone. Pääte.

Rita:
Tietokonepääte. Kerrankin kun petät niin se
on siitä poikki.

Jape:
Ilman muuta.

Rita:
Etkä sano emännäks. Tai hallitukseks.

Jape:
Ei ois tullu mieleenkään.

Rita:
Ovien availu, kukkien ojentelu ja ritarillinen
käytös kielletty.

Jape:
Ollaan silleen reilusti.

Rita:
Niinku mies miehelle.

Menevät.

Rita:
Tietysti joskus voi jonkun kukan ojentaa.

Laulu jatkuu.

En usko minkään muun nyt auttavan
En usko minkään muun nyt auttavan
siis lyökää kättä viholliset, lyökää jokainen
mä luulen silloin onnistuvan sen

Toivotaan, toivotaan, toivotaan
että joskus luomme toisenlaisen maan
että antaisimme kaiken, auttaisimme ystävää
ehkä kaukana se on mut toivo jää

*Rita ja Jape lähtee käsikkäin.
Kappaleen aikana Toivonen*

*menettää itsehillintänsä ja lyö
biisin poikki.*

Toivonen:

Hiljaa! Joku raja se on henkilöpalvonnallakin!
Se vaan tuli suusta. Kaikki innostu niin
valtavasti niin sitten ei jotenki vaan voinu
sanoa... En minä rahasta, ei siinä olis ees
ehtiny nauttia jostain rahasta jos sitä olis tullu,
ympäripyöreetä koko ajan! Minä halusin vaan
että musiikki soi! Ja ihmiset tanssii! Oli jotain
enemmän, unelmia, muuta kun se tasanen
putki että ÖÖÖ! Ja kaikilla töitä! Onko se niin
paha? Onko?

Hiljaisuus.

Toivonen:

Kun ei se Urho Kekkonen ei tule tähän
hotelliin.

Palkanlaskija:

Ei tule... Meillähän on patsas ja menyy ja järvi
nimetty ja taimenet istutettu ja peurat
päästetty luontoon ja karhu horteessa ja lunta
pakastimessa jos halua hiihtämään palmu jos
haluu kiipeemään ja...

Huikkanen:

Valehtelee, sanoin jo sivulla 2.

*Yhteisö poistuu paheksuen.
Lapset juoksevat paikalle ja
potkaisevat Toivosta nilkkaan.*

Toivonen:

Hirmu helpottunu olo. Jopa kuulas.

Toivonen:

Hyvät kuulijat siellä kaukana tulevaisuudessa.
Tämä on viimeinen c-kasetti-muistiinpanoni,
tämän jälkeen minä katoan. Arto Sotavallan
sanoin, hyvästi jää se päättyi näin, sillä 70-
luku on lopussa ja niin olen minäkin.

Toivonen:

Että musiikki soi. Ja ihmiset tanssii.

Toivonen laulaa.

Aamuun on aikaa mä valvon vain
varjot käy huoneessain,
menneet mun rintaani ahdistaa, en niiltä
rauhaa saa, rauhaa saa.
Käyn uudelleen eiliseen, sen minkä tein, taas
teen.
Mies muistoinen eiliseen käy uudelleen,
muistan: tuskaa mä silmissäs nään ystävään,
kun erottiin me niin, nyt muistaen kuin sen
käyn uudelleen.

Kohtaus 14 / Purkutyö

*Puskutractor tökkää
hotellin kumoon.*

Nikke:
Ennen oli kyllä kaikki paremmin.

Rauno:
No eikä ollu. Minuakin ahisti melkein koko 70-
luku ja puoleen väliin 80-lukua.

Rauno laulaa.

Käyn uudelleen eiliseen, sen minkä tein, taas
teen.
Mies muistoinen eiliseen käy uudelleen,
muistan: tuskaa mä silmissäs nään ystävään,
kun erottiin me niin, nyt muistaen kuin sen
käyn uudelleen.

Ala-Tuuhonen:
Trooppiseen ympäristöön luikki rötösherra.

Palkanlaskija:
Piti olla Kekko ja Rodnina-Zaitsev ja hyvä
ettei Anne Pohtamo.

Poliisi Neilikka:
Sanoin sille: piipahappa kamarilla.

Kokki:
KGB:n agentti se oli. Kaikki sen tiesi.

Liikunnanopettaja:

Sykähdyttävimmän antinsa
voimisteluryhmämme valmisti
kotiseutujuhlaan, jota itse presidentti Urho
Kekkonen kunnioitti läsnäolollaan. Juhlan
huipentaneeseen kenttäohjelmaan osallistui
600 hymysuista lasta ja nuorta, aurinko
paistoi, kehärumpu kumahteli! Ohjelman
aikana näin omin silmin, kuinka Kekkonen
pyyhki silmiään liikutuksesta.

Rita:

Rakeita sato, Kekkonen ei koskaan tullu, ja
niitä lapsia oli, mummo siinä voikkaryhmässä
kolme.

Jape:

Saloran stereoilla ei silleen tehny mitään. niin
ostettiin Ritan kanssa cd-soitin.

Jupe:

Toivonen järkkäs kyllä parhaat bileet
koskaan. Sen DJ Nitenki hommas. Parempi
se Nite oli kun Kekkonen minusta.

Huikkanen:

Minä sen koko ajan tiesin ettei se Kekkonen
tule, mutta kukaan ei kuunnellu.

Kyläläinen:

Enää en uskois, jos joku sanois että
Kekkonen tulee.

Huikkanen:

Niin no se Kekkonenhan on ollu kuolleenakin
jo 27 vuotta.

Toivonen:

Hei. Kekkonen tulee.

Kaikki:

Kekkonen!

*Biisi: Meidän kaikkien
yhteinen Urkki.*

Hän on jäntevä ja nuorekas
kuin pojankolttiainen,
miehekäs, ryhdikäs,
siis tosisuomalainen.
On korvessa tai palatsissa hän kuin kotonaan,
siis todellinen tervaskanto tämän karun maan.

Hän on Urkki, meidän kaikkien yhteinen Urkki.
Kun itse kukin väsähtää
ja kunto läsähtää,
niin Urkki sen kun nuorentuu
ja selkä suorentuu.
Hän on Urkki, meidän kaikkien yhteinen Urkki.

Ja kunkkuja, pressoja käy
täällä vierailulla,
heille Urkin tahdissa voi hiki paitaan tulla.
Niin vaikeatkin pulmat heti alkuun ratkeaa,
kun vierailija hengästyy ja täysin katkeaa.

Hän on Urkki, meidän kaikkien yhteinen Urkki.
Kun itse kukin väsähtää
ja kunto läsähtää,
niin Urkki sen kun nuorentuu
ja selkä suorentuu.
Hän on Urkki, meidän kaikkien yhteinen Urkki.

Jos me Urkki voitais joskus saada
humppatanssiaisiin,
liikettä se aiheuttaisi varmastikin naisiin.
Kun kaikki meistä kilvan häntä illan tanssittais,
niin parketilla pyörähdellä yksin Urkki sais.

Hän on Urkki, meidän kaikkien yhteinen Urkki.
Kun itse kukin väsähtää
ja kunto läsähtää,
niin Urkki sen kun nuorentuu
ja selkä suorentuu.
Hän on Urkki, meidän kaikkien yhteinen Urkki.

Loppu